

dott vágyai? Nem növekszik-e benső elégedetlenséged Istennel szemben a meg nem adott "kecskefiakért"? Mert el ne feledjük, hogy "ezt a lelkiületet veti szemére Jézus a farizeusok táborának és minden idők birtokon belüli szabványkegyeseinek. Kegyességi cselekedeteiket alapjában véve nyugtának érzik, a törvényt nem tudják szabad lélekkel értelmezni, így kirekesztik magukat az Isten szerinti tiszta emberi örömekből, majd pedig Istennek rójják fel az egészséget."

Lelepleződött az is, hogy ez az igényes, az atyával elégedetlen nagyobbik fiú igen elégedett önmagával. Az öngaz ember képe. Mennyi büszke öntudat van kijelentésében: "...szolgálok néked, és soha parancselatodat át nem hágtam." Pontosan úgy beszél, mint a "gazdag ifjú". Ő is gazdag, önmagában, öngazultságában. Ő semmit sem tud a meg nem érdemelt kegyelemről. Azt nem tartja "bűnnek", hogy számításból szolgál az atyának, nem szeretetből és hálából.

Mindnyájan, akik "az Úr mezején" dolgozunk, fáradozunk, akik csak szolgálatról és engedelmességről tudunk beszélni: vizsgáljuk meg szívünket, nincs-e benne "számítás", önmagunk tetszelgése? Nem lettünk-e öngazultak?!

Mert az ilyen, másokkal elégedetlen, önmagával megelégedett ember szíve előbb utóbb megkeményedik. Nézd csak, milyen kemény tud lenni ez a nagyobbik fiú!

3. Szeretetlen.

"Ez a te fiad...", ó kemény, kegyetlen szó ez. A viláért ki nem mondaná; "az én testvérem". Nem, ezt nem. Csak így: "ez a te fiad." Miért? Egyszerűen azért, mert kemény a szíve, mert hiányzik belőle a szeretet. Otthon maradt, az atya közelében élt, és közben mégis megkeményedett a szíve. Nemcsak ő nem